

Олена Симоненко,

канд. політ. наук, ст. наук. співроб.,

Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського

БІБЛІОТЕЧНО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ РЕСУРС ЯК СКЛАДНИК СИСТЕМИ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ ПОЛІТИЧНИМИ ЛІДЕРАМИ

У статті розкриваються особливості прийняття управлінських рішень на основі використання бібліотечно-інформаційного ресурсу. Основна увага приділена дослідженню вимогам до якості такої інформації. Висвітлюються практичні аспекти оптимізації збору, зберігання та обробки інформації, необхідної для прийняття ефективних управлінських рішень політичними лідерами.

Мета статті полягає в аналізі сутності бібліотечно-інформаційного ресурсу в процесі реалізації політичного лідерства в державному управлінні. А також в обґрунтуванні необхідності вдосконалення процесів прийняття рішень у державному управлінні на основі бібліотечно-інформаційних ресурсів.

Ключові слова: бібліотечно-інформаційний ресурс, управлінське рішення, політичні лідери.

У сучасних умовах світового соціально-економічного розвитку особливо важливою сферою стало інформаційне забезпечення, здійснення збору та обробки інформації, необхідної для прийняття обґрунтованих управлінських рішень політичними лідерами. Тому поява якісно нових інформаційних потреб підвищує роль інформаційного чинника в процесах прийняття управлінських рішень.

Саме з розвитком ринкових відносин інформація стає стратегічним національним ресурсом, одним з основних багатств будь-якої економічно розвинутої держави та основним предметом і продуктом управлінської праці. Як вважає Е. Смірнов, інформація як управлінське рішення багатократно збільшує свою вартість у матеріально-речових елементах виробництва. Неправильно розроблене і прийняте управлінське рішення в масштабах галузі може стати причиною великих матеріальних і соціальних витрат та збитків [12, с. 82]. А відсутність належної

інформації ускладнює розробку та прийняття управлінських рішень, орієнтацію в економічних, соціальних, наукових і технічних проблемах.

Відповідно, прийняття управлінських рішень політичними лідерами та їхня реалізація потребують сьогодні оперативного науково-інформаційного забезпечення. При цьому важливу роль у такому забезпеченні відіграють бібліотеки, проте дослідження їхнього місця та функцій у цій ролі майже відсутні.

Мета статті полягає в аналізі сутності бібліотечно-інформаційного ресурсу в процесі реалізації політичного лідерства в державному управлінні. А також в обґрунтуванні необхідності вдосконалення процесів прийняття рішень у державному управлінні на основі бібліотечно-інформаційних ресурсів.

У межах сформульованої теми дослідження важливе значення мають роботи, що розкривають сутність сучасних концепцій управління, викладені в працях сучасних зарубіжних вчених Л. Грейнера, А. Віддавського, Г. Бенвеністе, М. Хольцера, У. Бок та ін.

В Україні вивчення цих питань розпочалося в 90-х роках ХХ ст. Цінні наукові висновки з цієї проблематики зроблені такими вченими, як В. Горовий, Т. Гранчак, В. Горбатенко, О. Онищенко, Г. Почепцов, Н. Стародубова, В. Скворцов та ін. Формування інформаційного ринку в Україні обумовлює нове ставлення до джерел інформації та інформаційно-бібліотечних послуг як особливого товару, змушує бібліотеки з позиції ринкової економіки переглядати зміст, організацію і технологію традиційної бібліотечної діяльності. В останнє десятиліття ХХ ст. бібліотеки почали застосовувати бібліотечно-інформаційний маркетинг з метою вивчення інформаційних продуктів і послуг та визначення свого місця в ньому як виробників, постачальників та інформаційних посередників.

Таким чином, бібліотека в сучасних умовах стала важливою складовою інформаційної інфраструктури держави, центром накопичення, поширення та зберігання інформації, яка є основою забезпечення ефективного інформаційного супроводу процесу прийняття управлінських рішень. Адже сучасні політичні лідери у дедалі більшій мірі потребують інформаційних продуктів, що базуються на наукових матеріалах, аналітичному узагальненні, відпрацюванні кваліфікованих висновків і прогнозів, які мають допомогти у виробленні та прийнятті оптимальних управлінських рішень.

З іншого боку, дедалі більшої актуальності набуває дослідження теоретичних і прикладних проблем управління внаслідок глибоких перетворень, що відбуваються в суспільстві. Безумовно, управлінське рішення повинне також мати правове та наукове обґрунтування, компетентне, своєчасне і несуперечливе, для того, щоб відповідати сучасним вимогам суспільства. На практиці це неможливо здійснити без серйозного та глибокого дослідження, як самих процесів прийняття рішення, так і методів підвищення їхньої ефективності. У зв'язку з цим виникає необхідність розгляду процесу прийняття управлінських рішень на основі використання бібліотечно-інформаційного ресурсу.

Поняття «рішення» розуміється і як процес, і як акт, і як результат вибору. Рішення як процес характеризується тим, що він, протікаючи в часі, здійснюється в кілька етапів: підготовка, прийняття та реалізація рішень. Рішення як результат вибору звичайно фіксується і містить у собі план дій щодо досягнення поставленої мети, відповідно під управлінським рішенням розуміється пошук і знаходження найбільш ефективного варіанта дій політичних лідерів і кінцевий результат постановки та вироблення рішення.

У роботі А. Фомічева «Адміністративний менеджмент» [14] під управлінським рішенням розуміється вибір альтернатив, що здійснюються керівником у рамках своїх посадових повноважень і спрямований на досягнення цілей організації. Р. Фатхутдінов [13] дає таке визначення: управлінське рішення – це результат аналізу, прогнозування, оптимізації, економічного обґрунтування і вибору альтернатив з безлічі варіантів для досягнення конкретної мети системи управління.

Згідно з А. Фомічевим [14] управлінське рішення містить у собі такі етапи: підготовка, прийняття та реалізація рішень. У рамках підготовки проводиться економічний аналіз ситуації на мікро- та макрорівнях, що містить пошук, збір та обробку даних, а також виявляються і формуються проблеми, які необхідно вирішити. Існують три можливі підходи до управлінських рішень: системний (містить у собі вирішення конкретного завдання в поєднанні з розв'язанням усіх проблем, що стоять перед організацією); ситуаційний (заснований на тому, що використання конкретного способу розв'язання проблеми залежить від ситуації); ресурсний (на основі вирішення завдань за рахунок раціонального розподілу ресурсів) [14].

Управлінські рішення можуть бути на основі фактичних даних і інтуїтивні, останні, хоча і заощаджують час, але містять імовірність помилок і невизначеність. Тому з метою підвищення ефективності управлінських рішень, використовуються нові інформаційні технології. Утім, рішення слід приймати, враховуючи чинники ризику і невизначеність. До параметрів якості управлінських рішень відносять: індекс ентропії, тобто кількісної неупорядкованості проблеми; ризик інвестицій; імовірність здійснення рішень за показниками якості, вартості та термінів; адекватність теоретичної моделі фактичним даним, на підставі яких вона була розроблена [13]. Якість будь-якого управлінського рішення завжди залежить від повноти і точності інформаційної бази, на основі якої воно розроблене.

У свою чергу, інформаційний зміст визначається потребами управлінських рішень. Інформація повинна відповідати таким вимогам: стислість, чіткість формулювань, своєчасність надходження, точність і надійність, систематизація та безперервність збору і обробки даних, обґрунтованість, правомірність, ефективність продуктивності. Ефективним розв'язанням цієї проблеми є вибір, який буде реалізований на практиці, і зробить найбільш значний внесок у досягнення кінцевої мети.

Інформація, яка записана на матеріальних носіях, які зберігаються в інформаційних системах (бібліотеках, архівах, фондах, банках даних та інших інформаційних системах), утворює інформаційні ресурси [15].

Бібліотечно-інформаційний ресурс – сукупність упорядкованої документованої інформації, що зберігається у бібліотеках і призначена для задоволення інформаційних, науково-дослідних, освітніх та культурних потреб користувачів, включає бібліотечні фонди, інші документи в інформаційних системах, доступ до яких мають бібліотеки, а також матеріально-технічні засоби їх опрацювання, зберігання та користування [1].

Зазначивши, що політичні лідери мають працювати з великим обсягом комплексних питань під час обговорення та розв'язання конкретних проблем, зауважимо, що принципово важливо для них мати достатньо ресурсів для забезпечення якісним експертним знанням, необхідним для розв'язання актуальних проблем суспільного розвитку.

Як уже зазначалося, важливу роль у такому забезпеченні відіграють бібліотеки, зокрема їхні інформаційно-аналітичні центри, які займаються

аналітико-синтетичною обробкою документних ресурсів, у тому числі й електронних.

Слід зазначити, що саме бібліотечні теорія та практика мають пріоритет у систематичній організації інформації та знань. Саме в стародавніх бібліотеках почали створювати спеціальні «фонди зафіксованих знань», розробляти прийоми полегшення доступу до фондів у формі класифікацій, каталогів, бібліографічних покажчиків, рефератів та інших пошукових посібників, описувати зміст бібліотечних фондів відповідно до ретельно розроблених моделей структури та взаємозв'язків між галузями знань і дисциплінами. Аналітична робота при цьому є необхідною складовою цих напрямів бібліотечної діяльності [11].

Сучасна бібліотека не лише може, а й повинна здійснювати інформаційно-аналітичну діяльність. Це зумовлюється тим, що бібліотеки є інтелектуальними центрами цивілізації, які набули значного досвіду згортання й систематизації інформації та її аналізу. Нині вони не бажають втрачати свій статус центрів, що концентрують інформаційні ресурси, залишатися лише сховищами книг. Важливо не обмежуватися своїм фондом, активно опановувати зовнішні джерела інформації. Саме тому інформаційну аналітику можна розглядати як необхідний «інструмент» для підготовки компетентних відповідей на нетипові запити політичних лідерів. Сучасну бібліотеку слід розглядати як соціальний інститут, відмінною особливістю якого є взаємозв'язок з наукою та проблемна орієнтація ресурсів на задоволення інформаційних потреб політичних лідерів.

Підхід до визначення сутності, напрямів і розуміння інформаційно-аналітичної діяльності бібліотеки як соціокультурного феномену базується передусім на тому, що бібліотеки здійснюють інформаційно-аналітичну діяльність. Тому що, по-перше, бібліотеки – це інтелектуальні центри цивілізації, що нагромадили значний досвід інформаційного аналізу. При цьому працівники бібліотек завжди були аналітиками під час пошуку інформації. Саме вони мають найбільший досвід уточнення запитів користувачів, часто змушуючи останніх усвідомити власні інформаційні потреби, навіть ті, що ще не сформовані. Крім того, бібліотеки здавна займаються згортанням і систематизацією інформації. По-друге, нині бібліотечні установи не бажають втрачати свій статус центрів, що концентрують інформаційні ресурси, залишатися лише сховищами

книг. Для цього вони не обмежуються своїм фондом, а активно освоюють зовнішні джерела інформації. Високими темпами зростає частка інтелектуального капіталу в кожному продукті стосовно матеріальних витрат на його виробництво. Тобто інформаційна аналітика розглядається як необхідний «інструмент» для підготовки компетентних відповідей на нетипові запити користувачів, у тому числі політичних лідерів [3, с. 27].

Сьогодні імідж бібліотеки залежить від розуміння працівників бібліотек своєї нової ролі в житті суспільства. Співпрацюючи з владою, бізнесом, закладами освіти, ЗМІ, іншими партнерами, бібліотека стала центром місцевої громади. У своїй роботі працівники бібліотек поєднують традиційні функції та функції консультанта з інформаційного пошуку, мережевого навігатора, інформаційного аналітика, інструктора та організатора знань. Зокрема, як зазначають О. Онищенко, Л. Дубровіна, В. Горовий, «сучасні бібліотеки поступово стають ефективною ланкою між глобальними масивами електронної інформації і сучасним користувачем, розвивають сутність та методи комунікаційної взаємодії між бібліотеками як акумуляторами знання та суспільством. З урахуванням його запитів вони можуть відшукувати суспільно значущу інформацію, комплектувати нею свої фонди, готувати її до ефективного використання та успішно задовольняти теперішні запити суспільства актуальною інформацією. Оволодіння інформацією надає бібліотекам можливість ефективно впливати на розвиток суспільства. Таким чином, професіонали – інформаційні працівники – успішно працюють з масивами електронної інформації, а професіонали в економічних структурах, органах державної влади, інтелектуальних сферах – у науці, освіті, культурі мають можливість продуктивно використовувати найновішу інформацію» [7, с. 6].

Слід зауважити при цьому, що в сучасних умовах більшість вітчизняних бібліотек займається створенням власних інформаційних ресурсів і представляє їх широкому колу користувачів через інтернет-мережі. Здебільшого це реалізується через створення веб-сайтів, які, у свою чергу, найкраще представляють бібліотеку у світовому інформаційному просторі.

Досвід бібліотечної роботи в умовах розвитку інформатизації в Україні демонструє також те, що вітчизняна бібліотечна система може стати ефективним інструментом у боротьбі з негативними глобальними

інформаційними впливами. Адже вона у своїх фондах зберігає той ресурс культурних, духовно-ціннісних надбань попередніх поколінь українського народу, що має стати надійним дороговказом у вітчизняному інформаційному виробництві, в утвердженні суспільних ідеалів, консолідації українського суспільства [7, с. 6].

У цьому контексті покажемо також є дедалі активніша участь бібліотек у політичній комунікації, про що пише Т. Гранчак [5], залучення інформаційно-аналітичних структур бібліотек до інформаційного забезпечення органів державної влади, активне використання бібліотек у системі пунктів доступу до публічної інформації, функціонування їх як складової інфраструктури електронного врядування, накопичення у фондах електронних інформресурсів та активне використання оперативної інтернет-інформації у їхній інформаційно-аналітичній діяльності – усе це підтверджує статус бібліотек не лише як книгосховища, як інформаційного центру, а і як точки перетину та концентрації інформаційних потоків і вузла інтелектуального перероблення інформації.

Таким чином, інформаційно-аналітичні структури бібліотек мають змогу оперативно реагувати на суспільні процеси та мінімізувати викривлення інформації.

Тому ефективні інформаційно-аналітичні служби, які здатні зробити корисний та об'єктивний внесок у процес вироблення політики, є надзвичайно важливими для сучасних політичних лідерів.

Традиційно такі служби були покликані забезпечувати політичних лідерів достатньою інформацією для ефективної роботи шляхом її пошуку (підбір літератури щодо певної проблеми, відповіді на поставлені політичними лідерами запити тощо) або продукування (підготовка аналітичних документів, надання експертних оцінок тощо). Сьогодні завдання відповідних служб ускладнилося: наразі політичним лідерам не цікаво, яка саме інформація може допомогти їм у роботі (старі наукові праці, останні публікації у періодичних журналах, результати соціологічних досліджень або моніторинг ЗМІ), а також яким чином вони її отримають (шляхом піднімання архівних матеріалів або з короткого пресрелізу); головне – це можливість вчасно прийняти поінформоване рішення. За таких умов, на бібліотеки як інформаційно-аналітичні центри покладається першочергова місія – забезпечення ефективного інформаційно-аналітичного супроводу політичного лідерства.

Таким чином, виконуючи традиційні просвітницькі функції, накопичуючи знання та зберігаючи культурне надбання, бібліотеки перетворюються в інформаційні центри, що надають доступ громадянам і політичним лідерам до національних та світових інформаційних мереж і баз даних. Сучасне інформаційно-бібліотечне виробництво ґрунтується на посиленні аналітичного компонента в обробці інформації, компонуванні окремих даних і наданні інформаційних послуг, які базуються на когнітивних підходах. Таким чином, усе це надає можливість розглядати інформаційно-аналітичне забезпечення як базовий елемент бібліотечно-інформаційного ресурсу в забезпеченні ефективності прийняття управлінських рішень політичними лідерами.

Таким чином, автор звертає увагу на важливість бібліотечної діяльності для забезпечення інформаційно-аналітичного супроводу в процесі прийняття управлінських рішень. І наголошує на необхідності відповідності інформації продукуюваної бібліотеками запитам інституту політичного лідерства. Це вимагає підвищення рівня продуктів бібліотек до аналітичного опрацювання інформації як-то: дослідження суспільних процесів у режимі інформаційного моделювання на базі аналізу великих обсягів інформації, виявлення закономірностей їх розвитку з розробкою рекомендацій, прогнозів з використанням інформації наукового, науково-експертного плану.

У цьому процесі ефективно беруть участь аналітичні структури. Зокрема, одна з відомих – це Служба інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної влади (СІАЗ) [далі – Служба], яка з'явилася в 1992 р. у структурі Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського спеціального підрозділу, орієнтованого на зміцнення співробітництва з органами державної влади України. На сьогодні Служба найширше використовує електронні періодичні видання, матеріали, що представлені на сайтах і порталах економічних інституцій, політичних структур, органів державної влади, електронних версій газет, журналів, програм радіо та телебачення. Важливою є інформація громадських інформаційно-аналітичних центрів. Зі свого боку, організація ефективного інформаційного забезпечення політичних лідерів на сьогодні є важливою умовою державного управління.

Про важливість інформаційного забезпечення політичних лідерів вказують і О. Онищенко, В. Горовий, В. Попик [9, с. 82]. Вони ствер-

джують, що інформаційне забезпечення є базою, на якій будується управлінська діяльність державного апарату. Водночас інформаційний базис є основою розвитку, за їхнім визначенням, стратегічним ресурсом держави.

З наукової точки зору, на думку автора, діяльність політичних лідерів не може бути здійснена без використання політико-комунікативних практик і технологій та інформаційно-аналітичних процедур, заснованих на базі бібліотек для прийняття важливих рішень. З огляду на це, перевагу необхідно віддавати прикладному інформаційному обміну з метою створення нових економічних, соціальних, виробничих, політичних технологій, орієнтованих на ефективну, конструктивну взаємодію головних акторів політичного процесу, формування в них орієнтацій на професіоналізм, адекватних реаліям і національним інтересам України.

Практика СІАЗ Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського у сфері інформаційно-аналітичного забезпечення політичних лідерів на сьогодні матеріалізувалась у доволі широкий спектр видів інформаційно-аналітичних продуктів, оптимальних для ефективного функціонування інституту політичного лідерства.

Це, у свою чергу, зумовило реорганізацію інформаційної діяльності бібліотеки, націлило бібліотечно-інформаційну систему на виробництво продукції та послуг для задоволення потреб цієї категорії споживачів інформації. Зокрема, залучаючи матеріали з фондів бібліотеки при підготовці інформаційно-аналітичної продукції, співробітники СІАЗ продукують нову синтезовану, релевантну інформацію, що характеризує суспільні явища та процеси. СІАЗ займається підготовкою матеріалів, орієнтованих безпосередньо на задоволення інформаційно-аналітичних запитів і потреб органів державної влади та місцевого самоврядування. Послугами СІАЗ користується також ряд українських і зарубіжних посольств.

У цьому контексті ми бачимо, що сьогодні функції бібліотек, їх інформаційно-аналітичних підрозділів відрізняються від завдань, які були на них покладені ще кілька років назад. Тому актуальним викликом для бібліотек та їхніх інформаційно-аналітичних служб є продукування та пошук найбільш підходящої та структурованої інформації, потрібної для роботи впливовим політикам. Отже, проблемою наразі є не брак інформації, а надання потрібної інформації політичним лідерам.

Таким чином, практика створення системи інформаційно-бібліотечного обслуговування політичних лідерів становить довготривалий процес. Проте сучасні бібліотеки спроможні не лише збирати повну інформацію щодо розвитку соціально-економічних та політичних процесів, залучаючи до цього свій наявний інформаційний потенціал (фонди, інфраструктуру з обслуговування користувачів, кадровий ресурс тощо), а й відтворювати комунікаційну діяльність, створюючи новий інформаційний простір для обміну професійними знаннями, узагальнення інформації та її відображення в економічних, політичних та ін. процесах. З одного боку, вивчення наявних проблем, співвідносних з реальною практичною діяльністю політичних лідерів та налагодження ефективної системи прямих і зворотних зв'язків на всіх стадіях циклу задоволення їх інформаційних потреб, дає змогу своєчасно забезпечувати політичних лідерів ефективною інформацією. З іншого боку, формування багатоаспектних і взаємопов'язаних масивів бібліотечних інформаційно-аналітичних матеріалів і введення їх до системи соціальних інформаційних комунікацій позитивно сприятиме розвитку інформаційно-комунікативної взаємодії між політичними інститутами, у розв'язанні важливих проблем суспільного життя.

Таким чином, виділення у структурі бібліотеки окремого сектору інформаційно-аналітичного забезпечення стало дуже доречним у сучасних умовах існування бібліотеки. Інформаційна аналітика виконує насамперед завдання якісно-змістового перетворення інформації. Взагалі, інформаційна аналітика в сучасних бібліотеках розглядається як необхідний «інструмент» для підготовки відповідей на нетипові запити користувачів.

Підсумовуючи, зауважимо, що інформаційно-аналітична діяльність бібліотек має спрямовуватися на виробництво різноманітних, відповідно до запитів сучасних політичних лідерів, інтелектуально-інформаційних ресурсів.

На глибоке переконання автора, роль інтегруючого центру національного науково-інформаційного простору повинна й надалі належати бібліотекам, які володіють різноманітними інформаційними можливостями та величезним, нагромадженим упродовж багатьох десятиліть, науково-методичним і практичним організаційним досвідом. Така перспектива, у принципі, може справдитися, однак за неодмінної

умови, коли ці бібліотеки розвиватимуться в національному інформаційному просторі XXI ст. вже не у своєму традиційному образі книгозбірень, а, насамперед, як провідники дійсно інноваційної соціокомунікаційної діяльності – центри вільного доступу до найрізноманітніших за походженням ресурсів наукової інформації, медіатеки, що забезпечують інтеграцію, систематизацію та поширення наукової інформації на всіх видах носіїв, органічну інтеграцію своєї роботи з усіма учасниками інформаційно-комунікаційних процесів.

Отже, бібліотечно-інформаційний ресурс вступив в інформаційну стадію, пов'язану з якісними перетвореннями у змісті інформаційних потоків, із новими тенденціями, що характеризують роль і статус інформації в політичному житті. А інформаційний продукт, що виробляється в бібліотеках, може сприяти охопленню суті ситуацій, суспільних явищ об'ємно, з урахуванням різних позицій, точок зору, визначенню їх впливу на суспільно-державне життя, прогнозуванню можливого розвитку та створювати умови для вироблення рекомендацій щодо управління ними.

Література

1. Бібліотечно-інформаційний ресурс [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енциклопедія. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D1%96%D0%B1%D0%BB%>. – Назва з екрана.
2. *Горовий В.* Соціальні інформаційні комунікації, їх наповнення і ресурс / В. Горовий ; наук. ред. Л. А. Дубровіна ; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. – Київ, 2010. – 360 с.
3. *Гордукалова Г. Ф.* Дорогу осилит идуший : зачем нужна рубрика информационный анализ? / Г. Ф. Гордукалова // Библ. дело. – 2003. – № 2. – С. 27–28.
4. *Гранчак Т.* Місце і роль інформаційно-аналітичних структур у системі політичної комунікації / Т. Гранчак // Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського. – 2010. – Вип. 26. – С. 29–44.
5. *Гранчак Т.* Бібліотека в інформаційному супроводі управління суспільними процесами: політико-комунікаційний аспект : монографія / Т. Гранчак ; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. – Київ, 2014. – 184 с.

6. Давидова І. О. Бібліотечне виробництво в інформаційному суспільстві : монографія / І. О. Давидова. – Харків : ХДАК, 2005. – 295 с.

7. Електронні інформаційні ресурси бібліотек у піднесенні інтелектуального і духовного потенціалу українського суспільства / [О. С. Онищенко, Л. А. Дубровіна, В. М. Горовий та ін.] ; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. – Київ, 2011. – 232 с.

8. Кобелєв О. М. Інформаційна аналітика в структурі бібліотечної діяльності в Україні : монографія / О. М. Кобелєв. – Харків : ХДАК, 2012. – 246 с.

9. Національний інформаційний суверенітет у контексті розвитку новітніх інформаційних технологій / О. С. Онищенко, В. М. Горовий, В. І. Попик. – Київ : НБУВ, 2011. – 160 с.

10. Почепцов Г. Г. Новые подходы в теории информационных войн: британская модель [Электронный ресурс] / Г. Г. Почепцов // Media sapiens. – 2014. – Режим доступа: http://osvita.mediasapiens.ua/ethics/manipulation/novye_podkhody_v_teorii_informatsionnykh_voyn_britanskaya_mode. – Загл. с экрана.

11. Стратегія розвитку бібліотечної справи в Україні до 2025 року «Якісні зміни бібліотек задля забезпечення сталого розвитку України» (проект) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ula.org.ua/ua/news/3182-stratehiia-rozvytku-bibliotechnoi-spravy-v-ukrainido-2025-roku-iakisni-zminy-bibliotek-zadlia-zabezpechennia-staloho-rozvytku-ukrainy>. – Дата звернення: 28.01.2016. – Назва з екрана.

12. Смирнов Э. А. Разработка управленческих решений : учебник / Э. А. Смирнов. – Москва : Юнити, 2000. – 272 с.

13. Фатхутдинов Р. А. Управленческие решения : учебник / Р. А. Фатхутдинов. – 6-е изд., перераб. и доп. – Москва : ИНФРА-М, 2006. – 344 с.

14. Фомичев А. Н. Административный менеджмент : уч. пособ. / А. Н. Фомичев. – 3-е изд. – Москва : Дашков и К, 2006. – 228 с.

15. Хорошилов А. В. Мировые информационные ресурсы / А. В. Хорошилов, С. Н. Селетков. – Санкт-Петербург : Питер, 2004. – 176 с.

References

1. Bibliotechno-informatsiynyy resurs [Library and Information Resource].

Wikipedia: Free Encyclopedia. (n.d.). uk.wikipedia.org. Retrieved from: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D1%96%D0%B1%D0%BB%> [in Ukrainian].

2. Horovyi, V. (2010). Sotsialni informatsiini komunikatsii, yikh napovnennia i resurs [Social information communications, their content and resource]. L. A. Dubrovina (Ed.). Kyiv [in Ukrainian].

3. Hordukalova, H. (2003). Dorogu osilit idushhij : zachem nuzhna rubrika informacionnyj analiz? [The road will be mastered by the going: why is the rubric of information analysis needed?]. *Bibl. delo – Lib. Case*. 2, 27–28 [in Russian].

4. Hranchak, T. (2010). Mistse i rol informatsiino-analitychnykh struktur u systemi politychnoi komunikatsii [Place and role of information and analytical structures in the system of political communication]. *Naukovi pratsi Natsionalnoi biblioteky Ukrainy imeni V. I. Vernadskoho – Transactions of V. I. Vernadsky National Library of Ukraine*, issue 26, pp. 29–44 [in Ukrainian].

5. Hranchak, T. (2014). Biblioteka v informatsiinomu suprovodi upravlinnia suspilnymy protsesamy: polityko-komunikatsiinyi aspekt [Library in information support of management of public processes: politica land communication aspect]. Kyiv [in Ukrainian].

6. Davydova, I.O. (2005). Bibliotekne vyrobnytstvo v informatsiinomu suspilstvi [Library production in the information society]. Kharkiv: KhDAK. [in Ukrainian].

7. Onyshchenko, O. S., Dubrovina, L. A., Horovyi, V. M. et al. (2011). Elektronni informatsiini resursy bibliotek u pidnesenni intelektualnoho i dukhovnoho potentsialu ukrainskoho suspilstva [Electronic information resources of libraries in raising the intellectual and spiritual potential of Ukrainian society]. Kyiv [in Ukrainian].

8. Kobyelyev, O. M. (2012). Informatsiyna analityka v strukturi biblioteknoyi diyal'nosti v Ukraini [Information in the structures of the library in Ukraine: monograph]. Kharkiv: KhDAK [in Ukrainian].

9. Onyshchenko, O. S., Horovyi, V. M., Popyk, V. I. et al. (2011). Natsionalny iinformatsiinyi suverenitet u konteksti rozvytku novitnikh informatsiinykh tekhnolohii [National informative sovereignty is in the context of development of the newest information technologies]. NAN Ukrainy, Nats. b-ka Ukrainy im. V. I. Vernadskoho. Kyiv [in Ukrainian].

10. Pocheptsov, G. G. (2014). Novye podhody v teorii informatsionnykh

voin: britanskaia model [New approaches in the theory of information wars: the British model]. Media Sapiens. Retrieved from http://osvita.mediasapiens.ua/ethics/manipulation/novye_podkhody_v_teorii_informatsionnykh_voyn_britanskaya_model [in Russian].

11. Stratehiya rozvytku bibliotechnoyi spravy v Ukrayini do 2025 roku «Yakisni zminy bibliotek zadlya zabezpechennya staloho rozvytku Ukrayiny» (proekt) [Strategy for the development of the library business in Ukraine up to 2025 «Qualitative changes in libraries for sustainable development of Ukraine» (project)]. (n.d.). ula.org.ua. Retrieved from <http://ula.org.ua/ua/news/3182-stratehiia-rozvytku-bibliotechnoi-spravy-v-ukrainido-2025-roku-iakisni-zminy-bibliotek-zadlia-zabezpechennia-staloho-rozvytku-ukrainy> [in Ukrainian].

12. Smirnov, Je.A. (2000). Razrabotka upravlencheskih reshenij: uchebnik. [Development of management solutions: a textbook]. Moscow: Juniti [in Russian].

13. Fathutdinov, R. A. (2006). Upravlencheskie reshenija: uchebnik. [Management solutions: a textbook]. Moscow: INFRA–M [in Russian].

14. Fomicheva, A. (2006). Administrativnyy menedzhment: Uchebnoe posobie. [Administrativniy management: Tutorial]. Moscow: Dashkov i K [in Russian].

15. Horoshilov, A. V. (2004). Mirovye informacionnye resursy [World Information Resources]. Moscow: Piter [in Russian].

Стаття надійшла до редакції 09.11.2017.

Olena Symonenko,

Cand. Sci. (Political), Research Associate,
V. I. Vernadsky National Library of Ukraine

Library and Information Resource as a Component of the System of Making Management Decisions by Political Leaders

The article considers specific features of making managerial decisions based on the usage of library-information resource. Main attention is paid to studies of quality requirements to such information. The practical aspects of information collection, storage and processing optimization which are necessary for political leaders to take effective management decisions are revealed. The article deals with the most important theoretical and practical issues of information-analytical activity, principles, methods, methods of application of information-analytical technologies for making

an effective management decision. Special attention is paid to the development of new means of intellectualization of library and information activities, the information revolution and the threats it has arised, and modern concepts of the information society development.

Keywords: library-information resource, management decision, political leaders.